

SLADKÝ ŽIVOT



Jennifer Haywardová  
Skrytá  
na Bahamách

 HARLEQUIN®

JENNIFER HAYWARDOVÁ

SKRYTÁ  
NA BAHAMÁCH

PŘEKLAD

ŠALOTKA LIKNAVÁ

*Milá čtenářko,*

*tak máme za sebou další společný rok. Myslím – a hlavně doufám –, že to byl divný rok. Důraz dávám na to slovo „byl“, protože pevně věřím, že po tom, co jsme si v tom roce 2020 všichni prožili, snad zase vysvitne sluníčko (obrazně i doslova) a budou na nás čekat lepší časy.*

*Snad Vám nevzaly všechny ty karantény, epidemie a ekonomická opatření, která nás všechny postihla, chuť oslavit Vánoce a přivítat nový rok. Samozřejmě nevím, teď, v době, kdy píšu tyto řádky, jaké svátky budou, ale jak už jsem napsal v úvodu, doufám, že předznamenají příjemnější dobu.*

*A i kdyby (ale to snad ani nesmím přivolávat!) ne, zůstává tady jedna jistota. A tou je láska. Ne nemyslím tím teď své knihy plné lásky, i když budu pochopitelně rád, když Vám zprostředkují aspoň kousek radosti. Myslím tím tu opravdovou každodenní lásku, s kterou lze překonat všechno.*

*Takže...*

*... s láskou*

*Váš Harlequin*

**Jennifer Haywardová**

**SKRYTÁ  
NA BAHAMÁCH**



Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk  
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž  
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney  
Tokio • Toronto • Varšava

*Název originálu:*  
Married for His One-Night Heir

*První vydání:*  
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2018

*Překlad:*  
Šalotka Liknavá

*Odpovědný redaktor:*  
Jiří Chodil

© 2018 by Jennifer Drogell  
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,  
Warszawa 2020  
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla  
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se  
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,  
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly  
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je  
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno  
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.  
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.  
02-516 Warszawa, ul. Starościeńska 1B lokal 24-25

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

**ISBN 978-83-276-5361-1 (EPUB)**  
**ISBN 978-83-276-5362-8 (MOBI)**  
**ISBN 978-83-276-5363-5 (PDF)**

## PRVNÍ KAPITOLA

„Tak co si mysleli?“ Giovanna De Luca se opřela zády o parapet kanceláře svojí šéfky. Ve dlaních držela šálek kávy a nasávala skvostný sluneční svit zaplavující prostor, který sloužil jako řídicí centrum pro luxusní řetězec karibských hotelů Delilah Rothschildové.

Tvářila se, jako by právě nedokončila dosavadně nejdůležitější zakázku svého života dekorováním série privátních rezidencí v předním bahamském resortu Delilah. Rezidencí, které se prodávají za více než dvacet milionů dolarů. Jako by s klidem Angličana čekala na zpětnou vazbu od první řady potenciálních kupců, se kterými se Delilah dnes ráno setkala. Srdce jí ale bilo jako o závod.

Delilah ale věděla, že je mistryní v maskování emocí. „Mám ústně potvrzený zájem o koupi u všech vil až na dvě,“ oznámila s vítězným úsměvem na tváři, „ty budou ty tam v rámci druhého kola a všichni budou chtít další. Což je z velké části,“ připustila s pokyvem hlavy, „díky tobě. Byli z těch interiérů celí paf, Gio. Šíleli z nich.“

Gia vydechla, aniž by si neuvědomovala, že až do teď zatajovala dech. Pracovala dnem a nocí na to, aby ty vily byly perfektní. Aby z nich udělala neodolatelné výstavní kousky, které zajistí ještě větší ohlas Delilah u kritiků. Její důvody ale navíc ještě přesahovaly tyhle záměry.

Privátní rezidence v Rothschildových Bahamách

byly její příležitostí, jak Delilah oplatit vše, co pro ni udělala. Prokázat jí, že risk, který s ní hoteliérka podstoupila, za to stál. A dokázat *sama sobě*, že na to má – že si dokáže vybudovat kariéru, o které vždy snila.

Dlaněmi ještě pevněji stiskla šálek, který držela, aby zadržela divoké emoce, jež v ní bouřily. „To mám radost,“ řekla chraplavě. „Vím, jak moc pro tebe tenhle projekt znamená.“

Delilah na ni zaměřila svůj pronikavý bleděmodrý pohled. Tahle ženská byla slavná tím, že uměla prokouknout člověka během vteřiny. Její pohled ale zjemněl, když spočinul na Gie, nepochybně v důsledku pouta, které mezi nimi za poslední dva roky vzniklo. „Zasloužíš si uznání. Tohle nebylo osobní, Gio, tohle byl byznys. Vysloužila sis to svým talentem.“

„Což je také,“ Delilah dodala, když přicházela k barovému pultu, „důvod k oslavě.“ Nalila si šálek kávy a opřela se zády o pult. „Pořádám dnes večer grilování k oslavě Junkanoo. Nic velkého – jen několik přátel a pár pracovních známostí. Možnost dát na chvíli nohy nahoru a vypít si skleničku šampaňského. Vezmi si na sebe něco pěkného a přijď.“

Gia zakroutila hlavou pro naznačení už tradičního odmítnutí. „Těšila jsem se na večer v pohodlí domova. Pár hodin s Leem, dobrou knížkou a sklenicí vína.“

Delilah na ni pokynula svým šálkem. „Musíš začít trochu žít, Gio. Jsou to už dva roky, co Franka zabili. Je ti dvacet šest. Dřít se do morku kostí, a pak trávit veškerý svůj volný čas s Leem není žádný život.“

Naopak, pro ni to byl perfektní život. Její tříletý syn, Leo, pro ni byl úplně vším. Opustila rodinu, jedno z nejmocnějších kriminálních seskupení v Americe, aby ho ochránila. Byl šťastný a dařilo se mu, což bylo jediné, na čem záleželo.

„Navíc,“ Delilah dodala s uličnickým úsměvem na tváři, „je tu někdo, koho bych ti ráda představila. Kamarád, z mezinárodního obchodu. Poprvé za celou věčnost je single, je milý a bohatý. A...“ dodala

s laškovným tónem, „je naprosto božský. Jakože k umění nádherný.“

Jakože to poslední, po čem toužila. Začít si s dalším mocným zbohatlíkem po tom, co celý její život byl v rukou právě takových mužů, v ni nevzbuzovalo ten nejmenší zájem. Začít si s *jakýmkoliv* mužem nebylo v jejím plánu po tom fiasku, kterým se stalo manželství s Frankem. Ale to by Delilah, ženě, která jí zajistila střechu nad hlavou v měsících následujících po vraždě jejího manžela, nikdy neřekla.

„Nemám zájem o žádné dohazování,“ řekla úsečně. „Ale možná máš pravdu, že bych měla vyrazit mezi lidi. Bude tam někdo, koho znám?“

Delilah vyjmenovala několik kolegyň, se kterými pracovala v hotelu. Gia přemítala nad večery po tom, co šel Leo spát, kdy nebylo úniku před osamělostí, která zahlcovala její život. Kdy postrádala svoji mámu natolik, že jí to trhalo srdce. Kdy všechna „co kdyby“ zaplavila její mysl a trápila ji tím, co mohlo být.

Zaludek se jí stáhnul úzkostí. Nechtěla tak skončit i dnes večer. Její nový život byl skvělý, *přímo úžasný*, byl vším, o čem kdy snila. Chtěla kráčet vpřed a ne zpět. Delilah měla pravdu, bylo na čase, aby zase začala žít. Dnešní večer byl perfektní příležitostí opět okusit společenský život.

Zvedla obočí. „Co si mám vzít na sebe?“

Její oči se zableskly vítězstvím. „Něco na letní zábavu. Něco sexy.“

Gia zakroutila hlavou. „Nenechám tě nikoho mi dohazovat, Delilah. Tohle je o tom, abych vypadla ven a užila si trochu zábavy.“

„Stejně bys měla na sebe hodit něco sexy.“

Gia se rozhodla pro šaty, které nebyly ani sexy, ale ani konzervativní. Sytě korálové šaty s řasením vpředu vystavovaly její zlatavé opálení, které získala pobytem v tropech, a díky krátké koketní sukýnce také hebké nohy v celé délce.



Když dávala Leovi pusku na dobrou noc, očekávání ji mrazilo pod kůží. Nechala ho s paní na hlídání a vydala se na krátkou cestu z vily, ve které žila, k hlavní budově exkluzivního pozemku v Lyford Cay. Nemít bodyguarda Danteho, následující každý její krok, pro ni byla stále novinka, na niž si ještě zcela nezvykla. Vykročit ze dveří a nemuset se strachovat, co bude čekat na druhé straně, jí dávalo nepopsatelný pocit klidu.

Cítila ale i úzkost, jak kráčela vzhůru k rozlehlému koloniálnímu sídlu zaplavenému světlem. Už si ani nepamatovala, jaké to je vyrazit ven na bezstarostný večer plný zábavy. Neměla ani potuchy, jak k tomu přistupovat. Možná proto, že její život jí výjimečně, jestli někdy vůbec, dovolil takový luxus.

Dnes ale byla Giovanna De Luca, a ne Giovanna Castiglioneová. Byla svobodná.

Grilování na terase směrem k pláži bylo na počest populárního bahamského letního festivalu Junkanoo, který oslavoval umění na ostrově. Bylo již v plném proudu, když dorazila. Pozoruhodný západ slunce zabarvil oblohu, která se ve své ohnivé růžovo-zlaté stala plátnem pro oslavu, a její tančící světla zářila do hloubi noci. Mezi veškerou exotickou atmosférou si hosté dopřávali čerstvě opečených ryb přímo z grilu, míchaných nápojů a domorodé hudby – klasický ostrovní zážitek.

Gia zaváhala na okraji sešlosti a opět byla pohlcena dávnými obavami. Kdysi byla souzena za to, kým byla, za rodinu, ze které pocházela, ne za to, jaká byla jako člověk. To jí zlomilo srdce – ten pocit toho, že je vyvrhel společnosti bez ohledu na to, jak moc se snažila. Ale Delilah ji zahlédla, vtáhla ji do davu a strčila jí sklenici do ruky.

Ten uvítací koktejl, který se z velké části skládal z rumu, jí uklidnil nervy. Stejně tak i pohledný investor, kterého jí Delilah představila. Byl okouzující a džentlmen do posledního chloupku. Neměla sice v plánu si s ním nic začínat, ale z očí mu čísel zájem,

což jí povzbudilo ego, které značně utrpělo s Frankem. Nebyla si jistá, jestli se ty rány někdy zacelí.

Snažila se užít si to a nechat alkohol ohřát jí krev v žilách. Zaujal ji vysoký plavovlasý muž, se kterým se Sophie, půvabná hotelová ředitelka publicistiky, bavila. Byl svalnatý, dobře stavěný a nepopíratelně mužný v bílé košili a tmavých kalhotách, které vystavovaly každý sval jeho těla. Když její pohled však došel až k jeho elegantnímu profilu, zatajil se jí dech.

*To nemůže být. Ne tady. Ne teď.*

Ale bylo tomu tak.

Stála jako přibitá, veškerá slova jejího společníka se stala pouze zvuky v pozadí, když vstřebávala mocné charisma čisící z přítomnosti Santa Di Fiore. Necelých sto devadesát centimetrů štíhlého pevného mužského těla s perfektně vytesanou tváří a andělsky zlatými vlasy. Každá žena by se utopila v jeho tmavých sameťových očích.

A to je přesně to, co během jedné noci udělala. Jeden polibek, jeden perfektní vášnivý polibek během bouřlivé noci na Manhattanu před čtyřmi lety změnil úplně všechno. Pokus utéct osudu se změnil v plamen, který ani jeden nedokázali uhasit, v touhu, která narůstala po dobu téměř dekády.

Hořela a mrazilo ji zároveň, zoufale si přála, aby byl pouze iluzí, protože Santo Di Fiore byl její největší chybou. Její nezapomenutelnou, draze zaplacenou chybou, jejíž následky uvedly v pohyb řetězec nepředvídatelných událostí. Také jí ale daroval tu nejcennější věc v jejím životě.

Santo vzhlédl a ležérním pohledem projel davem. Ztuhl jí každý sval v těle, když jeho pohled utkvěl na ní a v temných očích projel náznak mužného zájmu následovaný zamračením.

Odvrátila se, než si ji mohl pořádně prohlédnout. *Vypadala jinak.* Existovala šance, že ji nepoznal, i když pochybovala o svém štěstí. Musela odejít – *okamžitě.*

Otočila se na podpatku a zamířila skrz dav pryč. Než ale mohla uniknout, Delilah ji zastavila s jedním z investorů, kteří si koupili dvě privátní rezidence, a její únikový plán byl ten tam.

Snažila se vykouzlit úsměv na tváři a zoufale předstírat, že se jí právě nehroutil celý svět.

Měl by být v letadle zpátky do New Yorku, řídit nejdůležitější uvedení na trh v historii Supersonic a odpovídat na nepřeborné množství mailů, které se mu nakupily ve schránce po tom, co strávil víkend účasti na charitativním turnaji golfu se svým bratrem, Lazzerem. Namísto toho byl Santo Di Fiore na tropickém ostrově, kde o sebe nechával usilovat momentální královnu trhu luxusních hotelů.

Opravdu neměl čas. Ale vzhledem k tomu, že on i jeho bratr Lazzero vsadili celé své jmění na Elevate, nové běžecké boty, o kterých naslibovali investorům, že po nich bude celý svět šílet, získat přístup k exkluzivnímu seznamu Delilah hostů byla příležitost, kterou nemohl odmítnout. Tudíž po odpolední prohlídce její impozantní nemovitosti, kdy hotelová magnátka vyjádřila svou touhu po umístění zhruba půl tuctu jeho butiků Supersonic v jejích hotelech, byli oba s Lazzerem pozváni k vstřebání trochy místní atmosféry před zítřejším ranním odletem.

Pozvedl sklenku ke rtům a hodil do sebe lok skotské. Za normálních okolností by ta zábavná zrzka, která po něm byla celá žhavá už od prohlídky, a to rozhodně více než jen z obchodního hlediska, byla adekvátní kompenzací za čas, který zde musel strávit. Namísto toho ho pronásledovali duchové minulosti, o kterých si myslel, že už dávno jsou za ním. Ta sofistikovaně vypadající blondýna v davu jistě nemohla být Giovanna. Ta mívala krásné vlnité havraní vlasy, které nosila rozpuštěné a přísahala, že si je nikdy neostříhá.

Giovanna Castiglioneová se provdala za jiného muže. *Oni dva* spolu skončili. Tečka. To, že její manžel

byl zavražděn a ona se neúčastnila žádných společenských funkcí v jejich kruzích, to, že teď byla *volná*, pro něj bylo bezvýznamné. Ta Giovanna, do které se zamiloval, byla pouze iluzí. Nikdy neexistovala.

Tak proč ji k čertu nemohl dostat z hlavy?

Lazzero, který právě domluvil s úhledně upraveným realitním developerem, se k němu připojil na baru. „Tak co si myslíš o nabídce Delilah?“

„Pokud se nám podaří rozeběhnout náš přechodný prodej do doby, než Elevate vyjde, mohlo by nám to zajistit přístup k úplně jiné klientele.“

„To není problém.“ Lazzero pominul to *pokud*.

„Naše prodejní týmy by to zvládly za měsíc. Tak to rozbalíme – rozjedeme to ve velkém. Moje jediná otázka je,“ přiznával s ťuknutím jeho skleničky o Santovu, „čí hotelový řetězec se nám pro tohle líbí víc? Stefana Castiglioneho nebo Delilah Rothschildové? Jsou to dvě úplně rozdílné nabídky.“

Hořkost zalila Santova ústa. Jednou už nebyl dost dobrý pro Giovannu, což mu Stefano Castiglione, její otec, vyjasnil. A teď ho chtěl mít Stefano za partnera, protože vedl jednu z nejoslavovanějších značek atletického oblečení na planetě a protože ty známé osobnosti, které reprezentovaly jeho oblečení, by byly obrovskou senzací v jeho kasinech? Peklo by dřív zamrzlo, než by udělal jakýkoliv obchod s tímhle mužem.

„Castiglione má větší rozsah,“ Lazzero poukázal. „Nenech své osobní pocity zastínit profesní úsudek.“

„Jaké osobní pocity?“ odsekl Santo. „Ten muž je kriminálník. Jenom proto, že koupil půlku Washingtonu a Hollywoodu, neznamená, že s ním chci obchodovat.“

Lazzero vyrůstal v blízkosti mocné rodiny Castiglioneových stejně jako on. Věděl moc dobře, že spolu s tím, že byl jedním z nejmocnějších realitních a hazardních králů ve Spojených státech s říší sahající od

New Yorku po Las Vegas, byl také Stefano Castiglione spojován s podsvětím.

„S ním obchodovat nebudeme, Lazi.“ Zakroutil hlavou. „Tečka.“

Jeho bratr jen pozvedl ramena. „Já nenavrhoval, že bychom měli. Jen tě popichuji, abych viděl tvoji reakci. Která byla předvídatelná.“ Pohled jeho bratra se zaměřil přímo na něj.

„Pořád ji máš v hlavě.“

„Koho?“

„Giu.“ Lazzero na něj mávnul rukou. „Užíval sis po ní se skoro polovinou žen na planetě a přes to ani jedna v tobě nevzbudila nejmenší zájem. Vezmi si třeba tenhle večer. Mohl jsi mít tu zrzku, tu publicistku nebo co. Jak se jmenuje... Sylvie? Sophie? Místo toho jsi úplně mimo.“

„Protože bych měl být zpátky v kanceláři a pracovat.“

„Říká muž, který společnost miluje více než dýchání.“

Jeho bratr povaloval skotskou ve sklenici, jantarová tekutina házela odlesky hořících světel. „Takže, kdybich ti řekl, že Gia stojí přímo za tebou, tak to s tebou ani nehne?“

Zkameněl. Jeho prsty se semkly okolo sklenice, otočil se a prohlédl dav, aby našel tu ženu, která dříve mluvila s Delilah a dalším hostem. *Byla to Gia.*

Oblečená v zářivě korálových šatech obepínající křivky jejího těla, byla hubenější, než si ji pamatoval a její nádherné dlouhé černé vlasy byly upravené do elegantního blond mikáda, které zapříčinilo, že byla k nepoznání. Její perfektně dramaticky formovaná tvář a oči, dvě hluboké tmavě zelené tůně, jako by přetékalý emocemi.

Přesně jako té noci, před čtyřmi lety, kdy mu dala svou nevinnost a pak odešla jako by to, co spolu měli, nic neznamenalo. A pak se provdala za jiného muže.

*Otoč se, nařizoval si. Předstírej, jako by tu nebyla.*

*Dělej to, co sis slíbil, že uděláš, když ji uvidíš. Ale zůstal stát. Gia vzhlédla. Ztuhla, když se jejich pohledy střetly, její oči se rozšířily pod hustými řasami. Jako by viděla přízrak, všechna krev ji v rychlosti vyprchala z tváří, což ji zanechalo bělejší než sních.*

Půlnoční bouře zatemnila ty krásné oči. Stáhlo se mu z toho něco uvnitř těla. *Maledizione*. Proč dnes večer? Proč tady, když ji na veřejnosti po celou věčnost nikdo neviděl?

„Santo,“ Lazzero řekl hlubokým tónem. „Je pro tebe špatná. Nic dobrého z vás dvou nevyvstane. Nech to být.“

A právě v tom se mýlil, opravil ho Santo v tichosti. Tu noc spolu byli moc dobří. *Perfektní*. Předtím než mu vyrvala srdce z těla.

Položil svou sklenici na bar, ignoroval bratrovo tiché klení a začal si hledat cestu skrz dav k místu, kde Gia stála. Ale když tam dorazil, byla pryč. Na místě stála jen Delilah a její host uprostřed diskuse. Instinkt ho zavedl na okraj terasy, kde Gia stála a dívala se směrem na moře.

Ten pohled mu přišel poměrně patřičný. Gia se vždy držela v povzdálí. Vždyť i poprvé, kdy ji zahlédl, seděla sama v jídelně na střední zavržena svými spolužáky pro to, kým byla. Tím, že měla doprovod bodygardů do a ze školy, byl jakýkoliv pokus navázat přátelství zničen jejím mocným otcem.

Nikdy nezapomene na ten stydlivý úsměv na jejích rtech, když položil svůj táč vedle jejího a zeptal se, jestli je místo vedle ní obsazené.

Otočila se, když přicházel, jako by cítila jeho přítomnost. Vypadala usoužená. Ostražitá. *Zranitelná*. Probudilo to v něm primitivní a iracionální ochránářský instinkt.

„Santo,“ řekla chraplavě, tím šíleně přitažlivým hlasem, který ho pronásledoval ve snech. „Neměla jsem tušení, že tu dnes večer budeš.“

Zastavil se před ní. Zaryl si ruce hluboko do kapes.

„Delilah je nadšená z představy našich butiků v jejích hotelech. S Lazzerem jsme na cestě domů z golfového turnaje v Albánii. Nabídla nám, ať se stavíme.“

„To je skvělé. Delilah má několik z nejvlivnějších lidí na planetě v klientském seznamu. Bylo by to perfektní partnerství.“

„To si také myslíme.“ Dívali se z očí do očí. „Bylo mi líto, když jsem slyšel o tvém muži.“

Sklonila hlavu. „Děkuji ti. Byl to šok. Trvalo dlouho, než jsem se s tím vyrovnala.“

Věřil by jí její ledový klid, nebýt toho, jak pevně tiskla kabelku. To chvění v jejím hlase ho ničilo.

„Gio,“ řekl jemně a vykročil vpřed, aby jí přejel palcem po čelisti. „Jsi v pořádku?“

Ucukla před jeho dotekem. „Jsem v pořádku. Víš, že jsem ho nemilovala, víš přece, co mé manželství bylo a nebylo, Santo.“

„Nejsem si jist, co vím,“ zavrčel, „protože jsi beze slova odešla.“

„Santo...“

Mávl na ni rukou. „Zmizela jsi z povrchu světa na celé dva roky, jen aby ses tu dnes ukázala. Promiň, že jsem se vůbec ptal. Zvyk je železná košile.“

Kousla se do spodního rtu. „Posledních pár let pracuji pro Delilah.“

Zamračil se. „Ty tu žiješ?“

Pokývala hlavou. „Víš, že jsem o ten druh života nikdy nestála. Když Franco zemřel, dalo mi to možnost roztáhnout křídla a vzít si vše, co mi bylo odepíráno. Delilah,“ vysvětlovala, „je stará rodinná přítelkyně z matčiny strany. Nabídla mi pomoc, když jsem chtěla začít nový život. Dala mi práci designérky pro její hotely a místo, kde můžu zůstat. Nikdo mě tu nezná jako Giovannu Castiglione, znají mě jako Giovannu De Luca.“

*A přála si, aby to tak zůstalo. Jen ztěžka se mu dařilo pochopit nové informace, kterých se mu dostalo. „A co si o tom všem myslí tvůj otec?“*